

1 Hil dig, Frelser og Forsoner!
Verden dig med torne kroner,
du det ser, jeg har i sinde
rosenkrans om kors at vinde,
giv dertil mig mod og held!

2 Hvad har dig hos Gud bedrøvet,
og hvad elsked du hos støvet,
at du ville alt opgive
for at holde os i live,
os dig at meddele hel?

3 Kærligheden, hjertegløden
stærkere var her end døden;
heller giver du end tager,
ene derfor dig behager
korsets død i vores sted.

4 Ak! nu føler jeg til fulde
hjertets hårdhed, hjertets kulde.
Hvad udsprang af disse fjelde,
navnet værd, til at gengælde,
Frelsermand, din kærlighed?

5 Dog jeg tror, af dine vunder
væld udsprang til stort vidunder,
mægtigt til hver sten at vælte,

til isbjerge selv at smelte,
til at tvætte hjertet rent.

6 Derfor beder jeg med tårer:
Led den ind i mine årer,
floden, som kan klipper vælte,
floden, som kan isbjerg smelte,
som kan blodskyld tvætte af!

7 Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng!

8 Skønt jeg må som blomsten visne,
skønt min hånd og barm må isne,
du, jeg tror, kan det så mage,
at jeg døden ej skal smage,
du betalte syndens sold.¹

9 Ja, jeg tror på korsets gåde,
gør det, Frelser, af din nåde.
Stå mig bi, når fjenden frister!
Ræk mig hånd, når øjet brister!
Sig: vi går til Paradis!

Tekst Arnulf af Louvain før 1250, N.F.S. Grundtvig 1837.

Mel.: C.Chr. Hoffman 1878

1 Syng for alverdens urolige hjerter,
syng så de falder til ro
syng kærligt om at forsoning er heling,
syng om at miste og få.
Lad et mærke stå, læg et spor ud at gå
skaber, syng Jorden til ro.
Din sang for alverdens urolige hjerter
lyder i alt lige nu.

2 Syng for alverdens urolige hjerter,
fyld dem med glæde og tro
syng frem erindring om livsmod og lindring
hvor kun bekymring vil gro.
Lad et mærke stå, læg et spor ud at gå
menneskekender og ven
sæt håb i alverdens urolige hjerter
lys over vejene hjem.

3 Syng for alverdens urolige hjerter
hvor angst og smerte har magt,
syng, råb, forkynd at din fred også er der
ingen er glemt, ingen tabt.
Lad et mærke stå, læg et spor ud at gå
evigt, for altid er du
på vej til alverdens urolige hjerter
med din velsignede ro.

Tekst og melodi: Janne Mark, 2017